

เทศน์เช้า วันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๖๘

พระอาจารย์สงบ มนัสสุนโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองกวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ตั้งใจฟังธรรมะ เราเกิดมาเป็นมนุษย์ เกิดมาพบพระพุทธศาสนานะ เราได้นับถือ
พระพุทธศาสนา พระพุทธศาสนาสอนให้มีพระรัตนตรัย พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์เป็นที่พึ่ง

พระธรรมๆ ธรรมะคำสั่งสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไง สัตว์โลกเป็นไป
ตามกรรม ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว

แต่เวลาทำคุณงามความดีของเราๆ ทำไมไม่ประสบความสำเร็จในชีวิต

มันมีกรรมเก่า กรรมใหม่ไง กรรมเก่า กรรมใหม่ตั้งแต่เกิดนี่แหละ เกิดเพราะกรรม กรรม
คือการกระทำทำให้เรามาเกิดไง เกิดในพ่อแม่ที่เป็นพระอรหันต์ของลูก พ่อแม่เป็นสัมมาทิฐิ
ถูกต้องชอบธรรม พ่อแม่ถ้าเป็นลัทธิศาสนาอื่น เขาก็พาลูกเขาไปตามศาสนาเขา ถ้าใครมี
อำนาจวาสนานะ เขามาศึกษาค้นคว้าของเขาแล้วนะ เขาจะเปลี่ยนแนวคิดของเขาไปเอง

ถ้าเราเกิดเป็นมนุษย์ เกิดมาพบพระพุทธศาสนาไง แล้วเกิดมาพบพระพุทธศาสนา เรา
เห็นพระมาตั้งแต่แรกเกิด เกิดมาเราก็เห็นวัดเห็นวา เห็นพระอยู่แล้ว แล้วมันอยู่ที่กรรมของสัตว์
ไง เราไม่มีอำนาจวาสนาได้ใกล้ชิดหลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น ครูบาอาจารย์ของเราที่เป็นที่พึ่งได้
เราเชิดชูบูชาไง เราไปใกล้ชิดเห็นที่มันบาดหูบาดตา

สิ่งที่บาดหูบาดตาขึ้นมา เห็นไหม พระพุทธศาสนาสอนให้คนดี สอนให้คนดี ศากยบุตร
ไง ศากยบุตร บุตรขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าประพัตติตนเป็นอย่างนั้นไง นั่นมัน
กรรมของสัตว์ไง ถ้ากรรมของสัตว์นั้น เราก็มีสิ่งนั้นเก็บไว้ในสมองของตน สิ่งนั้นมันขับของมันไว้

แต่ถ้ามีวาสนาของเรา เราฝึกหัดของเราได้ เราพิจารณาของเราได้ ในสังคมทุกสังคมมี
คนดีและคนชั่ว ถ้ามีคนดีๆ คนดีก็ทำดีงามไง ถ้าเราพบครูบาอาจารย์ที่พึ่งได้

ในการใช้ชีวิตนะ เวลาเราเกิดเป็นผู้ชาย เราได้บวช ได้บวชมีอุปัชฌาย์ไง ถ้าไปเจอ
อุปัชฌาย์ที่ดีงาม เรามีพ่อแม่ มีอุปัชฌาย์ เวลาเขาไปไหน เขาจะไปรำลืออุปัชฌาย์ของเขา
อุปัชฌาย์ของเขาเป็นหลักหัวใจของเขาไง ถ้าเราหาสิ่งที่ดีงามไม่ได้ เราพยายามมีสติมีปัญญา
ของเรา ถ้าเราทำคุณงามความดีของเรา

ความดีๆ ทำที่ไหน ทำไมต้องความดี

เพราะความดีมันเป็นยันต์ป้องกันความชั่ว

ทำความดีๆ ทำดีแล้วมันไม่ประสบความสำเร็จ มันต่อต้าน มันพลิกแพลงของมันไป นั่น
มันกรรมของสัตว์

ทาน ศีล ภาวนา

การเสียสละ เพราะการเสียสละทำให้สังคมร่มเย็นเป็นสุข สิ่งใดที่เวลาเกิดภัยพิบัติ
กัปตันเรือต้องเป็นคนสุดท้าย

เวลาเรือล่ม กัปตันไปก่อนเลย

สิ่งที่เป็นกฎกติกา เราเป็นผู้นำๆ เราเป็นกัปตัน กัปตันมันควบคุมหางเสือ ควบคุม
พวงมาลัย จะพาเรือนั้นไปเข้าสู่ที่หมาย

นี่ก็เหมือนกัน ชีวิตของเรา เรามีสิ่งใด มีอำนาจวาสนามากน้อยขนาดไหน

แม้แต่ชื่อพระพุทธศาสนา เราก็เชื่อไม่ได้แล้ว เพราะพระพุทธศาสนาสอนมีศีล พมมีศีล
มันไม่สะดวกใจ มันไม่ได้ตั้งใจของมัน ถ้าไม่ได้ตั้งใจของมัน มันก็ต่อต้านของมัน นั่นแหละชั่ว
รอบขอบชิด ถ้ามันเป็นปกติของใจ ใจมีความปกติสุข มันมีความสงบของมัน

เราเกิดมาเราปรารถนาความสุข เกลียดความทุกข์ ทำไมชีวิตนี้มันทุกข์มันร้อนขนาดนี้
ทุกข์ร้อนขนาดนี้ นั่งอยู่บนกองน้ำแข็ง แต่ถ้ากิเลสมันแผดมันเผา มันก็เร่าร้อนของมัน

เราอยู่กลางทุ่งนา แต่จิตใจเราเป็นธรรมๆ นะ อยู่แต่แดดมันเผาขนาดไหน เราก็มี
ความสุขของเรา

สิ่งที่สภาวะแวดล้อมภายนอกนั้นเป็นเรื่องหนึ่งนะ สิ่งที่อยู่ในหัวใจของเราเป็นเรื่องหนึ่งนะ ฉะนั้น คนเราหัวหน้าไม่รู้ใจ

ถ้าหัวใจที่มันดีงามขึ้นมา อยู่ที่ไหนมันก็ปลอดภัย อยู่ที่ไหนก็ดีงาม ตกน้ำไม่ไหล ตกไฟไม่ไหม้ เพราะคุณงามความดี บุญกุศลคุ้มครอง

โอ้เรา ถ้าเราทำของเรามาชาติๆ แคลนๆ ขึ้นมา เราต้องหัดว่ายน้ำ หัดหลบภัยให้ดีงามของเรา แล้วถ้าหลบภัยดีงามของเรา มันผ่านพ้นไป มันจะสาธุเลย

ถ้าเราขาดสติ เราต้องประสบอุบัติเหตุ ถ้าเราขาดสติ เราต้องเกิดภัยพิบัติ พอสิ่งนั้นไปมันร้อง เฮ้อ! สติปัญญาของเราเท่านั้นไ้

พระพุทธศาสนา เหตุและผลคือธรรม

การอ่อนน้อมขอ เราไปวัดไปวาทำบุญทำกุศล บุญและบาป สิ่งนี้มันเป็นการอ่อนน้อมขอสิ่งที่ให้ประสบโชค ประสบคุณงามความดี

แต่ในพระพุทธศาสนาไ้ คนเราเกิดมา กรรมจำแนกสัตว์ให้เกิดต่างๆ กัน มันถึงมีความรู้สึกนึกคิดแตกต่างกันไป แล้วถ้าความดี ความดีเกิดจากหัวใจของตน เพราะมันจะไปเข้ากับหลักธรรมในพระพุทธศาสนาไ้

อดตา หิ อดตโน นาโถ ตนเป็นที่พึงแห่งตน

จิตสงบมันมหัศจรรย์ของมันนะ แต่ส่วนใหญ่แล้ว เวลาจิตมันจะสงบเข้ามา มันอยู่ที่จิตตินิสัย อยู่ที่อำนาจวาสนาของคน เวลาครูบาอาจารย์ท่านบอกว่าจิตมันสว่างไสวๆ เราก็อยากจะให้เป็นแบบนั้น แต่เพราะท่านได้สร้างบุญกุศลของท่านมามากมายมหาศาล พอจิตสงบมันก็เป็นอย่างนั้น

แต่ของเรา เรามันปานกลางใช้ไหม ถ้าจิตมันสงบ มันก็สงบเฉยๆ มีสติสัมปชัญญะกับความรู้สึกของเรา ใจแสงสว่างจะมีไม่มีนั่นอีกเรื่องหนึ่งนะ แต่เราไปยืนยันกันว่าแสงสว่างนั้นมันเป็นสัมมาสมาธิ

แสงสว่างนั้น อย่างนั้นไฟในบ้านเรามันก็เป็นสมาธิ ใ้เราอยู่ในบ้านเราร้อนเกือบตาย ไฟนั้นมันสว่างหมดใจ เปิดไฟมันก็สว่าง ปิดไฟมันก็มีด แล้วสุขทุกข์อยู่ที่ไหนละ

ฉะนั้น สิ่งที่เกิดนิสัยของแต่ละคนมันแตกต่างกันไป

ถ้าจิตนิสัยของคนแตกต่างกันไป ถ้ามีอำนาจวาสนา มีครูบาอาจารย์ที่ดีงาม เราตั้งสติของเราไว้

เวลาครูบาอาจารย์ที่ดีงาม หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นท่านตั้งกองทัพนธรรมๆ มา กองทัพนธรรมมาปราบพวกถือผี ถือนอกกลุ่มนอกราวในภาคอีสานสมัยก่อนนะ ถือผีนั้น มีอาหารต้องแบ่งครึ่งหนึ่งให้ผีกิน

คนเรา ทรัพย์สินเราครึ่งหนึ่งต้องคอยแบ่งปันให้คนอื่น เอ๊ย! อะไรมันวะ แต่เวลาเราไปวัดไปวา เราเสียสละนี้ให้คนอื่นหรือ

ไม่ใช่ ให้หัวใจดวงนี้ หัวใจดวงนี้ที่มันทุกข์มันยาก มันไม่มีทางออกของมัน

การเสียสละทาน เสียสละทานมันเป็นวัตถุ มันเป็นไทยทาน แต่คนที่เจตนา จิตดวงนั้นนะ ถ้าไม่ทุกข์ไม่ยาก เห็นไหม

เวลาแค้น แค้นก็ไปแก้ตามสามแยก ถือผีถือสาาก็ไปแก้แค้นใจ แต่ไม่ใช่ นี่เราทำบุญทำกุศลใจ เนื่อนาบุญของโลก

ถ้าเสียสละสิ่งนี้ออกไป ถ้าเป็นการทำบุญกุศล เขาเรียกว่า รอนความตระหนี่ถี่เหนียว ใ้ความตระหนี่ถี่เหนียวคือความไม่รู้ ความไม่รู้ก็สิ่งที่มันเป็นทุกข์เป็นยากมันก็เก็บไว้ในหัวใจของมัน ใ้ แต่ถ้าเราเสียสละทาน การเสียสละทาน ผีกัดการเสียสละสิ่งที่เป็นวัตถุ แล้วอารมณ์ละแล้วทวิฐฐิที่มันยึดมันละ มันจะผูกพันกันเข้าไปนั้นเลย

คิดถูก คิดผิด

ถ้าคิดถูก คิดถูกนะ เราเสียสละแล้ว ปฏิภาณ หามาด้วยน้ำพักน้ำแรง เหนื่อยยากมากแล้วเสียสละ ปฏิภาณด้วยสัมมาทวิฐฐิความถูกต้องชอบธรรม

ได้มาด้วยมิชฌาปฏิญญี คดโกงเขามา หลอกหลวงเขามา บังคับให้คนอื่นทำบุญ เราเอาเชิดหน้าชูตา ปฏิภาณหมั่นเศร้าหมอง

แล้วทำอะไรได้บุญไหม

การเสียสละก็เสียสละไง นี่มันรูปแบบเฉย แต่สิ่งที่เสียสละทานๆ เสียสละทานเพื่อหัวใจดวงนี้ ถ้าหัวใจดวงนี้ไปทำบุญกุศลนะ บุญ ผู้ที่ให้เบิกบาน เดินออกมานี้ แหม! อนาคตกล้าหาญ ผู้รับ ต่ำต้อยทุกข์ยาก สิ่งที่ได้มามันก็ปลดเปลื้องความทุกข์ในใจเขา หิวกระหาย ทุกข์ยาก ได้การบริจาคอย่างนั้นมันเป็นความสุข นี่บุญ บุญและบาปๆ ไง

เราทำเพื่อใคร

ทำเพื่อหัวใจดวงนี้ ดวงนี้

เพราะองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ๔ อสงไขย ๘ อสงไขย ๑๖ อสงไขย เวลาสร้างบุญสร้างกุศลมา พระโพธิสัตว์ๆ การสร้างเป็นพระโพธิสัตว์มา สัตว์โลกเป็นไปตามกรรมไง องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นเจ้าชายสิทธัตถะ สร้างบุญกุศลมาสมบรูณ์แบบ เป็นเทพบุตร รอดมาเกิดเป็นเจ้าชายสิทธัตถะ เวลาฝึกหัดประพฤติปฏิบัติขึ้นมาเป็นข้อเท็จจริงในหัวใจของตน นี่พระพุทธศาสนาไง พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ไง รัตนตรัยไง

พระธรรม พระธรรมคืออัสวักขยญาณทำลายอวิชชาในหัวใจขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไง

เราทำบุญกุศล ทำบุญกุศลฝังไว้ที่หัวใจดวงนี้ไง มันจะเป็นจริตเป็นนิสัยที่มันเห็นแล้วมันชอบใจ

ถ้ามันเคยแต่ทำบาปอกุศลไว้ มันเห็นแล้วมันขัดใจ มันเห็นแล้วมันไม่ยอมรับ แต่ถ้าเป็นบุญ มันไม่เห็น มันได้ชื่อ

อนาถปิณฑิกเศรษฐีไปเยี่ยมเพื่อน เพื่อนทำอาหารไว้จะถวายองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

เฮ้ย! นี่เขามีอะไรกัน

เฮ้ย! เ็งไม่รู้หรือว่าพระพุทธเจ้าตรัสรู้แล้วนะ พุทธะ พระพุทธเจ้า

อนาถปิณฑิกเศรษฐีได้ยินแล้วงงเลย

หา?

เพราะเขาก็แสวงหาทางหลุดพ้นของเขาเหมือนกัน

ทุกคนแสวงหาความสุขที่แท้จริง ทุกคนแสวงหาทางออกของชีวิต แต่มันหาไม่ได้ ไปที่ไหนมีแต่คนหลอก มีแต่คนปลิ้นปล้อน มันหาไม่ได้

พออนาถปิณฑิกเศรษฐีได้ยิน อึ้งเลย นอนไม่ได้คืนนั้นทั้งคืน นี่สร้างบุญกุศลมา

ใครสร้างสิ่งใดมา เข้ากันโดยธาตุ ได้ยินสิ่งที่ดีงามแล้วมัน โอ้โฮ! มันฝังใจ

นี่ก็เหมือนกัน ไปวัดไปวาไปทำบุญทำกุศล ถ้าเป็นครูบาอาจารย์ที่ดีงามไป

เรามีลูกศิษย์นะ เขาว่าพระประพุดิตินไม่ชอบ เขาไม่ยอมทำ เขากลัวว่าพ่อแม่พี่น้องเขาจะต้องไปสลายบุญสายกรรมอย่างนั้น แล้วจะเลือกอย่างไรละ

กาลามสูตร ห้ามเชื่อ แม้แต่พระสงฆ์ที่พูดอยู่ที่นี่ อย่าเชื่อนั่นนะโง่เง่า โยมกลับไปแล้ว นี่ตัวร้ายเลยละ มันปลิ้นปล้อนตลอดนี่แหละ

ห้ามเชื่อ

เวลาพิสูจน์คน

แต่เวลาทำความเป็นจริงในใจของตน ทำความสงบของใจเข้ามา ถ้าใจสงบระงับแล้วมันจริงหรือเปล่า ถ้าเป็นสัจจะเป็นความจริงขึ้นมาะ มันมีกำลัง

ในโลกนี้ ดวงอาทิตย์เป็นพลังงานจักรวาล เรามีรถมีราต้องเติมน้ำมันทั้งนั้นนะ มันต้องอาศัยพลังงานไฟ ไฟฟ้า สิ่งการกระทำต่างๆ ต้องมีพลังงาน มีการเคลื่อนที่ แล้วจิตมันมีกำลังไหม

จิตเป็นขี้ข้า ให้กิเลสมันหลอกอยู่อย่างนั้นนะ

หลวงตาพระมหาบัวท่านพูดนะ พระมันทำสมาธิไม่เป็น แล้วมันจะไปทำอะไรกัน

มันหาพลังงานมันไม่ได้ในใจใจ ไม่มีสัมมาสมาธิใจ ตัวพลังงานไม่มีใจ แบบหมด โทรกัน
ไม่ได้หรอก แบบมันมาซาร์จที่นี่ ที่นี้ให้ซาร์จฟรี ถ้ามันหาความสุขความจริงในหัวใจของตนไม่
เจอ

ศีล สมาธิ ปัญญา นี่ปัญญาในพระพุทธศาสนาใจ

ไอ้เราเนี่ย ไอ้โฮ! ไบรต์มาก ปัญญาภิเลส ภูเวียนจบ ๙ ประโยค ภูริธรรมะหมดนะ ภูบ่นให้
มึงฟังได้ทุกอย่างเลย แต่ภูก็ทำไม่เป็นนะมึง เพราะภูแก้ทุกข์ไม่ได้

แต่ครูบาอาจารย์ของเรานะ วิมุตติสุข อยู่ต่อหน้าโยมก็สุขในใจ แต่เรื่องธรรมะ เรื่อง
ปฏิสังขารนั่นเรื่องหนึ่ง อยู่กับหมู่คณะก็มีความสุข ยิ่งอยู่คนเดียวยิ่งโคตรสุขเลย นี่ถ้าเป็น
ข้อเท็จจริงใจ แล้วถ้าเป็นข้อเท็จจริงอย่างนั้นมันเหนือโลก เหนือโลกมันจะมากะล่อนปลิ้นปล้อน
หลอกลวงชาวบ้านไหม

แต่ชาวบ้านจิตนิสัยอย่างนั้น ได้อย่างนั้นมา แล้วก็บังคับให้พระอรหันต์ต้องเป็นอย่างที่
เราพอใจ ต้องเป็นอย่างนี้ ต้องเป็นอย่างนี้ ต้องเป็นอย่างนี้ ถ้าจิตใจนี้โกรธมากเลย ไปหาพระ
อรหันต์แต่โคตรโกรธเลยนะ มันไม่ถูกใจกู

เป็นอย่างนั้นหรือ

ถ้ามันเป็นจริงเป็นจังขึ้นมา มันจะเป็นจริงเป็นจังขึ้นมาในหัวใจของเราก่อน เพราะ
อริยสัจมีหนึ่งเดียว องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้ธรรมเป็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัม
พุทธเจ้า เป็นพระอรหันต์ พระสารีบุตร พระโมคคัลลานะ อัครสาวกต่างๆ ก็เป็นพระอรหันต์ ปิด
กันไม่ได้หรอก

เวลาเทศน์ว่าการ ใครฟังธรรมองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไม่เข้าใจ ไปถามพระ
สารีบุตร พระสารีบุตรก็ว่าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าอธิบายอย่างนี้ๆ

เขาฟังพระสารีบุตรแล้วเขายังไม่แน่ใจ ก็กลับไปถามพระพุทธเจ้าว่า ฟังธรรม
พระพุทธเจ้าไปแล้วไปถามพระสารีบุตร พระสารีบุตรตอบอย่างนี้

ท่านบอกว่า ใช่ ถ้ามาถาม เราก็ตอบอย่างนั้น

เพราะอริยสัจมีหนึ่งเดียว มันเป็นอันเดียวกัน ถ้าอันเดียวกันแล้วมันต้องเป็นสัจจะอันเดียวกัน ถ้าอันเดียวกันแล้วมันถึงเป็นอริยสัจ ถึงเป็นความจริง ถึงเป็นบุคคล ๔ คู่ ถ้าบุคคล ๔ คู่ มันถึงชำระล้างกิเลสเป็นขั้นเป็นตอนขึ้นมา

ไฉนไม่มี มิงการันตีคุณน้อยสิ มิงยกย่องกุทีลี

มหาโจรทั้งนั้นนะ

หลวงปู่มั่นท่านสิ้นกิเลส ท่านสั่งพระไว้หมด ห้ามบอกใครทั้งสิ้น เพราะอะไร เพราะมันเป็นสิ่งที่มันคาดหมายไม่ได้ คาดหมายไม่ได้ คาดว่าเป็นพระอรหันต์ คาดว่าเราจะเป็นอย่างนั้น

คาดไปเถอะ เอ็งคาดจนตาย เป็นไปไม่ได้ แต่ถ้าเป็นความจริงนะ จบ มันถึงมหัศจรรย์ในพระพุทธศาสนาไหม

ฉะนั้น เวลาสัตว์โลกเป็นไปตามกรรม เวลาฝึกหัดประพฤติปฏิบัติขึ้นมาแล้ว ก็ต้องจิตดวงนั้นเป็นผู้ชำระล้างกิเลสในหัวใจของตน มันถึงจะสิ้นกิเลสในหัวใจของตนได้ ถ้าหัวใจของตนได้นะ แต่มันเป็นสัจจะเป็นความจริงใช่ไหม

ไปวัดไปวาทำบุญเพื่อใคร

เพื่อหัวใจดวงนี้ บุญและบาป ถ้าเป็นอริยสัจ ใครแย้งไม่ได้ ความรู้สึก ใครจะมาขโมยของเราไปไม่ได้ ไม่ต้องไปจดลิขสิทธิ์ที่ไหน มันเป็นของของหัวใจดวงนั้น

แล้วใจดวงนั้น เห็นไหม จากใจดวงหนึ่งสู่ใจดวงหนึ่ง จากใจที่เป็นอากาศธาตุ เป็นพายุบูแคม ก็แค่นั้นนะ เกิดดับๆ อย่างนั้นนะ

พายุเข้าแล้ว ปีนี้ ๒๐-๕๐ ลูก ปีต่อไปจะเพิ่มมากกว่านี้ แล้วปีต่อไปจะรุนแรงกว่านี้ แล้วชีวิตมันอยู่ที่ไหน แล้วธรรมชาติของใคร

เราฝึกหัดปฏิบัติขึ้นมาเพื่อหัวใจของตน เอาจ